

rådet. Kun på den måde kan tilliden genoprettes.

Jeg må jo i den sammenhæng desværre sige, at jeg synes, ministeren selv har været med til at fremprovokere den her situation ved kun at fremkomme med nye oplysninger drypvis, efterhånden som presset blev for stort. Men måske så også, når oplysningerne meldte sig – det skal jeg ikke kunne vurdere – ja, så har det været med til at bidrage til den tvivl og usikkerhed, som der nu er skabt omkring Politiets Efterretningstjeneste. Derfor er vi fra Kristeligt Folkepartis side enige med regeringen i, at hver en sten skal vendes.

Men jeg må samtidig understrege, at det ikke er, hvad regeringen har lagt op til med sit lovforslag alene. Vi må have gjort rent bord, og det på en sådan måde, som det faktisk skete i Norge. Derfor kan jeg opsummere Kristeligt Folkepartis holdninger i forhold til den debat, vi også har haft i dag, i fire hovedpunkter.

Først og fremmest ønsker vi, at der skal foretages en historisk kulegravning af efterretningstjenesterne, deres virksomhed, ikke mindst set i relation til omverdenen som sådan, de forskellige bevægelser, som de har ageret i forhold til. I den sammenhæng er det yderst relevant at inddrage andre efterretningstjenester som f.eks. AIC.

For os er det afgørende, at den samlede efterretningsvirksomhed vurderes, også på en historisk baggrund og ikke alene ud fra juridiske aspekter, sådan som regeringen lægger op til det i sit lovforslag. Og det ønsker vi ikke mindst med henblik på fremtiden og kommende generationers forståelse af perioden efter Anden Verdenskrig.

For det andet ser vi gerne, at en juridisk undersøgelse egentlig omfatter ikke alene Politiets Efterretningstjeneste, men faktisk også Forsvarets Efterretningstjeneste. Det var, hvad der skete i Norge. Vi har det ønske, fordi vi faktisk mener, at regeringen gør vores efterretningstjenester en bjørnetjeneste ved ikke at inddrage dem begge i en undersøgelse. Selv om de i princippet arbejder adskilt, tror vi, det i praksis er umuligt at undersøge den ene uden også at undersøge den anden. Og det er jo da også synspunkter, som medlemmer af regeringspartierne har givet udtryk for.

For det tredje: Når det gælder spørgsmålet om åbne eller lukkede døre for juridiske undersøgelser, mener Kristeligt Folkeparti principielt, at dørene skal være åbne, undtagen hvor sær-

lige hensyn taler imod det. Nok et punkt, som jeg tror vi kan møde regeringen på i forbindelse med forhandlingerne.

For det fjerde synes jeg, det er vigtigt at understrege, at den arbejdsgruppe, som er nedsat med henblik på at udarbejde et nyt grundlag for en egentlig lov om Politiets Efterretningstjeneste, fortsætter, også selv om man nu nedsætter en undersøgelseskommission.

Vi mener heller ikke, at ministeren skal tøve i forhold til de overvejelser, vi regner med at han er i gang med, for så vidt angår styrkelsen af den parlamentariske kontrol med efterretningsvæsenet som følge af de undersøgelser af juridisk og historisk karakter, som vi altså ønsker igangsat.

Ud fra disse hovedsynspunkter vil vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne deltage i forhandlinger med regeringen om det lovforslag, som vi diskuterer i dag. Men det er ud fra den helt klare forudsætning og præmis, hvis vi eventuelt skal støtte det til sin tid, at der parallelt med den juridiske undersøgelse også bliver iværksat et historisk arbejde, sådan som man gjorde det i Norge. Det er den afgørende præmis for os i forhold til eventuelt at kunne støtte regeringens lovforslag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det har været en lang og ikke uspændende debat, selv om det ikke er så mange af indlæggene, der i dag har drejet sig om paragrafferne i det lovforslag, som regeringen har fremlagt til en undersøgelse af Politiets Efterretningstjeneste.

Derfor sidder jeg også lidt tilbage nu. Det er unægtelig et broget billede, der tegner sig efter dagens debat i forhold til lovforslag nr. L 65. Nogle vil have undersøgt det hele og helst mere til, andre vil have bare en lille del undersøgt og noget udtaget, og nogle vil slet ikke have noget undersøgt. Nogle vil have en anden undersøgelse end den, regeringen har foreslået.

Der har været henvist til de historiske og retlige undersøgelser i Norge, henvisninger, der har været præget af, at man enten ikke kender noget til de norske undersøgelser, eller at man bevidst har udvalgt elementer, man ønsker ikke skal indgå i sine overvejelser, og kun valgt dem, man ønsker at lade sig inspirere af, mens andre er fravalgt.

Jeg tror derfor, at der kan være god grund til at koncentrere sig om de danske forhold, også i den videre proces, som vi nu skal ind i for-